

[Holger Hansen.]

mer — åbenbart i modsætning til hr. Poul Dam.

Ministeren sagde i sit indlæg her for et øjeblik siden nogenlunde ordret: man siger, der nok ikke vil opstå problemer. Det drejede sig om spørgsmålet om, hvorvidt man ville begynde at købe varer andre steder end i Danmark. Ministeren må forstå, at vi, som ikke har mulighed for at høre, hvad man siger, vi må i udvalget sikre os, at vi går ned i det problem, for hvis det viser sig, at dette skøn er forkert, så duer den lovgivning ikke. Ministeren gjorde jo rigtigt opmærksom på, at der ikke er tale om nogen koncessionsordning. Jeg kunne måske nok have ønsket mig dette, men det er jeg nok ikke tilstrækkelig indeisagernei øjeblikket til at kunne vurdere.

Ministeren sagde videre, at der var jo ikke tale om nogen monopolisering. Det kan vi også høre nærmere om i udvalget, men jeg må forstå det sådan, at meningen er at monopolisere, for ellers kan man ikke holde enhedsprissystemet. At man så vil dispensere eller vil give tilladelser til andre i specielle tilfælde — jeg har forstået f. eks. til oliesejls og til sejls på Grønland med specielle varer til nogle af de institutioner og andre, som arbejder deroppe — det er givet, men hovedprincippet må være enhedsbesejling, ellers har loven ingen mening. Men det kan vi jo drøfte.

Må jeg slutte med at sige til hr. Svend Haugaard, som sagde sådan lidt maliciøst til mig, at nu havde jeg jo luftet min utilfredshed, og så var det vel i øvrigt dermed gjort: jeg mener virkelig for alvor, ikke bare for at være utilfreds på talerstolen, at der er mange problemer i denne lovgivning, og jeg mener det også helt alvorligt, når jeg i mit første indlæg sluttede med at sige, at vi er ikke modvillige over for denne sag, men vi vil grave meget nøje ned i og kigge meget grundigt på problemerne, før vi tager endelig stilling.

Poul Dam: Hr. Holger Hansen antydede, at jeg skulle være tilfreds med bare at lade dette lovforslag få en førstebehandling, og så var alle problemer løst. Nej, jeg mener afgjort, at der er en række ting, vi kan se på i udvalget, men ifølge forretningsordenen snakker vi jo her ved førstebehandlingen om hovedprincippet, og hovedprincippet kan

jeg som sagt acceptere.

Dette skyldes ikke, at jeg, som hr. Holger Hansen antydede, mener, at bare det er staten, og bare det er KGH, så er alt såre godt. Det ville ligge meget langt fra mig. Men jeg mener, at der er en mulighed for, hvis det er staten, og hvis det er KGH, at få en sådan aktiv politisk kontrol med tingene, at man undgår, at der opstår urimelige private fortjenester, og man kan indkoble tingene i en almen samfundsmæssig betonet politik. Jeg synes i og for sig, at KGH, der naturligvis har fejl som alt andet menneskeværk, gør tingene langt bedre end så mange andre, også — det vil gerne indrømme — end så mange andre statsinstitutioner.

Hr. Holger Hansen mente, at jeg havde misforstået ham, at jeg ikke havde hørt rigtigt, hvad han sagde. Jo, jeg hørte det meget godt, men jeg opfattede tonen i de forskellige bestanddele af hr. Holger Hansens argumentation noget anderledes første gang end anden gang. Hele dette med, om det var rimeligt, at borgerne i Godthåb skulle betale for, at det var dyrt at sende varer til Umanak og Upernavik, opfattede jeg som mere end blot en del af en argumentation; jeg opfattede det som et reelt spørgsmål, som hr. Holger Hansen mente man skulle tage virkelig op til overvejelse som en indrømmelse til nogle synspunkter, der måske gjorde sig gældende i venstres gruppe. Men nu er de blevet afklaret, og dermed har min misforståelse jo gjort sin nytte.

Til sidst skal jeg sige, at to ting i hr. Bo Kristensens indlæg glædede mig: det glædede mig at høre, at den konservative gruppe var enig — det er i disse tider en stor glæde at høre, at der er en gruppe her i tinget, der er enig — og det andet, der glædede mig, var, at det konservative folkeparti havde viljen til at deltage i udvalgsarbejdet; så må vi også håbe, at de har evnen.

Ministeren for Grønland (Knud Hertling): Efter de sidste bemærkninger vil jeg gerne sige, at jeg forventer en kritisk gennemgang af lovforslaget i udvalget, men jeg forstår, at vi absolut har mulighed for at gennemføre denne lovgivning også med hjælp fra de konservative og fra venstre.

Når hr. Bo Kristensen i sin sidste tale nævner det beløb på 1,5-2 mill. kr., som jeg har givet oplysning om, og siger, at dette